

Ανεβαίνει και σήμερα (21.30) στο «Λιθογραφείον» σε σκηνοθεσία Χρήστου Στρέπκου

Εντυπωσιακός ο «Βούτσεκ»

Τις καλύτερες εντυπώσεις στο κοινό έχει αφήσει η παράσταση «Βούτσεκ» σε σκηνοθεσία Χρήστου Στρέπκου που ανεβαίνει κάθε Σαββατοκύριακο μέχρι τέλος Μαΐου στις 21:30, στο θέατρο «Λιθογραφείον».

Η παράσταση ανεβαίνει από τη «Μηχανή Τέχνης» και είναι ένα από τα σπουδαιότερα έργα της παγκόσμιας δραματογραφίας του Georg Buchner.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Πρόκειται για την ιστορία του Φράντς Κρίστιαν Βούτσεκ, ενός φτωχού στρατιώτη που έχει αποκτήσει ένα παιδί με την Μαρία, χωρίς «την ευλογία της Εκκλησίας». Ο ίδιος κάνει όλα τα θελήματα και υπομένει τα πάντα προκειμένου να στηρίξει την οικογένειά του. Υπακούει στις προσβολές του Λοχαγού του, υπομένει τα βασανιστήρια του γιαντζή του στρατού και παρόλο που η λογική του σιγά-σιγά κλονίζεται ο Βούτσεκ μένει ψύχραιμος. Όταν όμως η Μαρία θα τον

αφήσει για έναν άλλον άντρα, ο Βούτσεκ αλλάζει πρόσωπο, παίρνει ένα μαχαίρι στα χέρια του και ζητάει δικαιοσύνη.

Βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα ο Georg Buchner γράφει την πρώτη τραγωδία του προλεταριάτου. Ένα έργο που μοιάζει πιο πολύ με κινηματογράφο παρά με θέατρο. Ο Βούτσεκ είναι πρώτος ήρωας αρχέτυπο της αμφισβήτησης, της επανάστασης και του υπαρκτισμού.

ΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία - Μουσική: Χρήστος Στρέπκος. Μετάφραση: Στέ-

λιος Γούτης. Σκηνικά-Κοστούμια: Αριστοτέλης Καρανάνος και Αλεξάνδρα Σιάφκου. Κίνηση: Μαριμίλλη Ασημακοπούλου. Σχεδιασμός Φωτισμών: Ευσταθεία Δρακονταειδή. Κατασκευή Σκηνικού: Κώστας Ματθαίου. Φωτογραφίες: Παναγιώτης Μουλίνος.

Παίζουν: Γιάννης Τσάκωνας, Γεωργία Σωτηριαννάκου, Δανάη Ρούσου, Νίκος Δερτιλής, Βασίλης Σιδερόπουλος.

Πληροφορίες-Κρατήσεις: θέατρο «Λιθογραφείον» Μαιζώνος 172 Β. Τηλέφωνο θεάτρου: 2610328394.

Αλοίμονο, πόσους «Βούτσεκ» δημιουργεί η εποχή μας

Στη Γερμανία των αρχών του 19ου αι., το έργο του Γκεόργκ Μπύχνερ ξενίζει, καθώς είναι ασυμμετρικό από τη θεατρική παράδοση, δεν εκφράζει την εποχή του όμως αναγνωρίστηκε αργότερα και θα δείτε πόσο εκφράζει τη δική μας. Δραστηριοποιημένος στα κοινωνικά προβλήματα αποτυπώνει στα έργα του τον πολιτικό του προβληματισμό.

Ο Βούτσεκ, ένα από τα 4 συνολικά έργα που έγραψε 1836, είναι ένα σπουδαίο κείμενο αν και ολοκληρώθηκε από τους ειδικούς, τον μεταφράστη και τις διασκευές που έχει υποστεί μετά το θάνατό του, (ακόμη μια του Χρ. Στρέπκου) αφού ο ίδιος το άφησε ημιτελές (πέθανε 24 χρόνων). Πολλοί, Χάουπτμαν, Μπρεχτ, Χόφμανσταλ δηλώνουν ότι επηρεάστηκαν απ' αυτό, αφού ο Μπύχνερ είναι πρόδρομος κατοπινών κινημάτων, νατουραλισμού, εξπρεσιονισμού, παραλόγου. Με ωμή γλώσσα, σκληρότητα στην καταγραφή, ειρωνικό πνεύμα, παρουσιάζει μορφές εξουσίας που ασκούν ψυχολογική πίεση στο ευρύτερο ανθρωπολογικό πλαίσιο. Ο κόσμος είναι συνονθύλευμα τυχαίων πραγμάτων και ο άνθρωπος για να εξισορροπήσει, προσπαθεί να κατανοήσει τι συμβαίνει επειδή δεν το καταφέρνει, φθάνει να γίνει ψυχονευρωτικός. Με διάθεση ανατόμου, αφού ήταν και καθηγητής φυσιολογίας και ιατρικής επιστήμης, ο Μπύχνερ, προσεγγίζει τον ήρωά του, τον ταλαίπωρο, τον ταπεινωμένο από όλους κι από όλα, κουρέα-στρατιώτη Βούτσεκ και δείχνει πώς τα κοινωνικά άτομα οδηγούν τον άνθρωπο στην παραφροσύνη, αυτά είναι που κάνουν τους ανθρώπους προβληματικές προσωπικότητες.

Το έργο δεν είναι εύκολο να παρασταθεί και για τα στοιχεία μορφής, -θυμίζει περισσότερο κινηματογραφική γραφή-, και για την ποιολογία του ύφους όπως προείπαμε. Ωστόσο, θεωρώ ότι έτυχε μιας έξυπνης, σοβαρής, υπεύθυνης και

καθόλου στυλιζαρισμένης σκηνοθετικής προσέγγισης από τον Χρ. Στρέπκο στη σκηνή του «Λιθογραφείου». Χωρίς εικαστικές εικόνες εντυπωσιασμού, ανέδειξε το δραματικό υλικό του, κράτησε νευρώδη στοιχεία της κινηματογραφικής γραφής, με την εναλλαγή σκηνών-νυσίδων, το φωτισμό και τη μουσική, διασκεύασε και εμπλούτισε το τέλος, μεταμόρφωσε τις σκηνές του πλήθους με την αναπαραστατική χάρη του θεατρικού μιμητισμού, συνταίριαξε εξπρεσιονιστικά στοιχεία (έντονες αντιρρεαλιστικές συναισθηματικές και συγκινησιακές καταστάσεις) με θέατρο του παραλόγου(διαλόγους που δεν είναι άλλο από παράλληλοι μονόλογοι- κ.α.). Αντίστοιχα δίδαξε μια αξιόλογη υποκριτική προσέγγιση που υπηρέτηθηκε από τους ηθοποιούς θαυμάσια. Ο σκηνικός χώρος, μη ρεαλιστικά αναγνωρίσιμος, (Καρανάνος- Σιάφκου), διηρημένος σε πολλά επίπεδα, σε συνδυασμό με την κίνηση της Μαριμίλλης Ασημακοπούλου, πληθωρική στην ακρίβειά της αλλά καθόλου φλύαρη, αναδεικνύουν την πολλαπλή δράση των ηρώων και τις ψυχικές τους διακυμάνσεις. Ο Γιάννης Τσάκωνας στο ρόλο του Βούτσεκ μεγαλουργεί. Αποδίδει σωματικά και συγκινησιακά, τέλεια, την παραισθητική-ψευδαισθησιακή θεώρηση της ζωής (εξπρεσιονισμός), αλλά και το άγχος του ήρωα να υπάρξει, να αντιδράσει, σκοτώνοντας ό,τι αγαπάει πιο πολύ, τη γυναίκα του και ό,τι ασκεί πάνω του βία, την άρχοντα τάξη κι έτσι τάχα λυτρώνεται έστω μέσα από την αυτοκαταστροφή του. Είναι ένας ρόλος που εξελίσσεται, αναλαμβάνει δράση, παίρνει την κατάσταση στα χέρια του έστω και σαν αντιήρωας, μόνος, χωρίς κανένα πλήθος καμιά ομάδα να τον στηρίξει και απουσία Θεού στην ψυχή του, το τονίζω, κι αυτό και περνάει τη διαχωριστική γραμμή. Η Γεωργία Σωτηριαννάκου ως Μαρία επιδεικνύει τη σκηνική χάρη και τη φυσική ομορφιά της για να ερ-

μινεύσει με ενάργεια τον ψυχισμό της ηρώδας αλλά και να κεντρίσει την έξαρση των επιθυμιών του κατατασμένου και κακόμοιρου Βούτσεκ ώστε να πλαστεί αυτός ο ήρωας που, όχι εξ αρχής αλλά προοδευτικά ασκείται συνειδηση των πράξεών του. Μ' αρέσει που τόσο η Δανάη Ρούσου, ιδανική, όσο και ο Νίκος Δερτιλής επίσης, ενσαρκώνουν τις μορφές εξουσίας ως καρικατούρες, ενισχύοντας το δράμα του πτωχού κουρέα-στρατιώτη. Με επιτυχία ενσαρκώνουν και τους άλλους ρόλους της Καίτης, Μαργαρίτας και του ταβερνιέρη, θιασάρχη, αντίστοιχα. Την ιδέα του γκροτέσκο που επινοεί και πραγματώνει επί σκηνής ο Χ. Στρέπκος (άλογο, πύθκος) την βρίσκω απολύτως προκάλυπτα από τα σπλάχνα του έργου, ως ενσάρκωση ζωώδους ορμής που εμπνέει τρόπο που προειδοποιεί για τη μέγιστη «κακοποίηση» ενός πληγωμένου alter ego. Πολύ καλά είναι και τα πρώτα επαγγελματικά βήματα του νεαρού μας αποφοίτου της δραματικής μας σχολής, Βασίλη Σιδερόπουλου, όπου τον απολαμβάνουμε στον πιο προβεβλημένο ρόλο, του γοπευτικού αρχιτυμπανιστή, σε σχέση με εκείνον στη Φονέντε Οβεχούνα. Προωινίζεται πολύ καλή η εξέλιξή του.

Τη δουλειά του Στρέπκου και της ομάδας του αξίζει να τη δει κάποιος, γιατί, με την ωριμότητά της, απευθύνεται με σεβασμό και στον συγγραφέα και στο θεατή. Επιπλέον αντικατοπτρίζει τη θλιβερή καθημερινότητά μας, όπου το άτομο ταπεινωμένο και εξευτελισμένο από τα οικονομικά αδιέξοδα και τον ηθικό αμοραλισμό της κοινωνίας, εξωθείται, τραγικά μόνος και άπελτος σε ακραίες πράξεις αυτοδικίας και αυτοχειρίας που οριακά τον κατατάσσουν σε κλινικά εξεταστέα περίπτωση. Αλοίμονο, πόσους «Βούτσεκ», δημιουργεί, δυστυχώς, η εποχή μας!

ΣΟΦΙΑ ΜΟΡΩΝΗ,
ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΟΣ - ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

Ταξιδιωτικές Υπηρεσίες
FERRYCENTER
G.Telonis Ltd. ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΜΑΪ - ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΕΛΛΑΣ
www.ferrycenter.gr

Μοναδικά πακέτα διακοπών
για ένα συναρπαστικό
καλοκαίρι στην Ελλάδα και
στο Εξωτερικό

Πληροφορίες/κρατήσεις στο
Τηλ: 2610 634 000 info@ferrycenter.gr
Όθωνος Αμαλίας 12, Πάτρα 262 23